

странство, та прави по крайшата си разновидни форми, така и водното пространство се вдава въ сушата, та прави по краишта си и то разновидни форми. Отъ тия форми по-често въ земеописание то се споменаватъ: морета, заливи, пристанища и протоци. *Море* се нарича една часть отъ океанъ тъ, която се намира близу до суши, или е пакъ обиколена малко или много отъ нея; *заливъ* се нарича една голѣма часть отъ море или отъ океанъ, която се вдава въ суши; *пристанищте* или *рѣкавъ* наричатъ уобщо единъ малъкъ заливъ; *протокъ* е една тѣсна ивица отъ вода, която съединява двѣ голѣми пространства вода и дѣли двѣ пространства суши.

Забѣлѣжителни морета, заливи, рѣкави и протоци.

а) *При брѣговете на Европа:* Азовско море, Керченский протокъ, Чѣрно море, Цариградский протокъ, Мраморно море, Дарданелскии протокъ, Средиземно море, Архипелагъ (Бѣло море), Ионийско море, Отрантскии протокъ, Адриатическо море, Тарентскии заливъ, Месинскии протокъ, протокъ на св. Бонифаций, заливи Генуезкии и Лионскии, Гибралтарскии протокъ, Бискайско море или Гасконскии заливъ, Ирландско море, Британскии Каналъ или Ламаншъ (протокъ), Па-де-Кале (протокъ), Нѣмско море, протоци Скарекъ, Категатъ, Зундъ, Голѣмий и Малкий Белть, Балтийско море съ заливъ Рижский, Финскии и Ботническии, Бѣло море съ рѣкави Кандалакскии, Онежскии, Двинскии и Мезенскии; Ческии рѣкавъ, Карски Врати (протокъ), Карско море съ Карскии рѣкавъ.